

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Stroncea Nicolae în numele inculpatului Istrati Stanislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2021,

Termenul de examinare a cauzei:

***Prima instanță:* 12.02.2019-15.04.2021;**

***Instanța de recurs:* 13.05.2021-08.09.2021;**

***Instanța de recurs în anulare:* 13.12.2021- 19.01.2022.**

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia sediu Glodeni din 15 aprilie 2021, Istrati Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a inclus termenul executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport aplicată prin încheierea Judecătoriei Drochia sediu Glodeni din 05 februarie 2019 în privința lui Istrati Stanislav, în termenul de executare a pedepsei de anulare a dreptului de a conduce mijlocul de transport, începând cu 26.12.2018 și până la intrarea sentinței în vigoare.

În temeiul art. 21¹ alin. (2), (3) al Legii nr.131/2017 privind siguranța traficului rutier, permisul de conducere a mijloacelor de transport nr. 106900450 eliberat de OF.69 pe numele lui Istrati Stanislav la 23.06.2010, care se păstrează la Inspectoratul de Poliție Glodeni, s-a dispus, la intrarea sentinței în vigoare de a fi transmis Agenției Servicii Publice, Departamentul de Înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Istrati Stanislav la data de 22.12.2018, aproximativ la ora 21:45, conducând pe traseul XXXXX automobilul de model "Mercedes E220" cu XXXXX, a fost stopat de agentul rutier,

care, suspectându-l pe Istrati Stanislav în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, deoarece în timpul verificării actelor, ultimul avea semne vizibile de stare de ebrietate (miros puternic de alcool din cavitatea bucală), vorbă neclară, Istrati Stanislav a fost supus testării alcooscopice la spitalul raional Glodeni. Astfel, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 608 din 22.12.2018, în aerul expirat de Istrati Stanislav s-a constatat concentrația de alcool etilic de 0,97 mg/l. Conform raportului de constatare nr. 201906P0018 din 17.01.2019, la Istrati Stanislav, în proba biologică s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,66 g/l, potrivit art.134¹² Cod penal, starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aer expirat de la 0,3 mg/l și mai mul se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Judecând prezenta cauză în ordine generală, în lipsa inculpatului, prin prisma probelor cercetate în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind demonstrată comiterea de către Istrati Stanislav a infracțiunii imputate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin.(1) Cod penal- *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Stroncea Nicolae în interesele lui Istrati Stanislav a atacat-o cu recurs ordinar, fiind solicitată anularea încheierii de anunțare în căutarea a lui Istrati Stanislav, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Istrati Stanislav să fie achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

În susținerea acestor cerințe s-a invocat, că instanța de judecată a reținut ca probe contrar prevederilor art. 251 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 22.12.2018, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 608 din 22.12.2018 și raportul de constatare nr. 201906P0018 din 17.01.2019.

Considera recurentul, că procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 22.12.2018, fiind o acțiune de urmărire penală, a fost perfectat în afara unui proces penal contrar prevederilor art.100 alin. (1) și 94 alin. (4) Cod de procedură penală, urmând a fi declarat nul.

Notează, că potrivit pct.17 al Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, nr.296 din 16.04.2009, *în biletul de trimitere se indică datele persoanei examinate și ale lucrătorului organului de drept sau ale conducătorului întreprinderii, organizației sau instituției care au solicitat examinarea, precum și timpul, scopul și cauzele ce generează necesitatea efectuării examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.*”, iar conform pct. 6 lit. a) și c), sunt stabilite expres cazurile când poate fi efectuată examinarea medicală, și anume: „*Examinării*

medicale se supun următoarele categorii de persoane: a) persoanele la care în urma testării alcoolscoapice s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat, corespunzătoare stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie; b) conducătorii de vehicule și alți participanți la trafic, care au fost implicați într-un accident rutier soldat cu traumatizarea sau decesul persoanelor, considerând, că procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 608 din 22.12.2018 a fost perfectat contrar regulamentului nominalizat.

De asemenea s-a indicat că și raportul de constatare nr. 201906P0018 din 17.01.2019 urma a fi declarat nul deoarece a fost obținut în baza unei probe administrate în afara procesului penal conform normelor indicate supra.

A mai specificat, că instanța de judecată i-a încălcat inculpatului dreptul la apărare și la un proces echitabil, or, fiind stabilită ședința de judecată pentru data de 02.06.2020 și inculpatul fiind peste hotarele țării, iar avocatul anunțând instanța că este bolnav, instanța a solicitat desemnarea unui alt avocat garantat de stat, examinându-se în această ședință demersul procurorului privind anunțarea în căutare a lui Istrati Stanislav.

A notat că avocatul recent intervenit nu cunoștea despre existența cererii de examinare a cauzei în lipsa inculpatului, cerere care se deținea la Stroncea Nicolae și respectiv apărarea n-a contestat încheierea de anunțare în căutare, rezultând în viziunea sa, că inculpatul nu a beneficiat de dreptul la apărare în sensul art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția Europeană.

De asemenea, s-a invocat dezacord cu modul de apreciere a probelor de instanța de fond, or, în viziunea apărării vinovăția lui Istrati Stanislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal nu a fost dovedită și ultimul urmează a fi achitat și reabilitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2021 s-a respins ca nefondat recursul avocatului Stroncea Nicolae în interesele inculpatului, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

5.1. În motivarea soluției instanța de recurs, a menționat că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspecte și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de fond la stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea faptei ce i se imputa, corect s-a axat pe declarațiile martorului Bucliș Nicolae, pe procesul verbal de constatare a săvârșirii infracțiunii, înștiințarea telefonică înregistrată în registru de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni al Inspectoratul de Poliție Glodeni sub nr. 3958 din data de 22.12.2018, procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 22.12.2018, procesul-verbal de reținere și aducere a

vehiculului la parcare specializată din data de 22.12.2018, procesului-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 22.12.2018, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.608 din 22.12.2018.

Privitor la solicitarea apărării de a declara nulitatea probelor scrise puse la baza sentinței contestate, instanța de recurs a considerat-o neîntemeiată. În susținerea poziției s-a specificat că potrivit pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009 (în vigoare din 24.04.2009), prin ”stare de ebrietate” se înțelege stare survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe ce provoacă ebrietate și care are drept urmare dereglarea psihofuncțională a organismului, iar reieșind din prevederile pct. 4 al Regulamentului menționat, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: a) cu grad minim – în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat; b) cu grad avansat – în caz de depășire a concentrației de alcool de 0,5 g/l în sânge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat. Potrivit pct.2 al Regulamentului indicat supra, testarea alcoolscoptică – sânt acțiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (examinarea medicală) reprezintă prin sine un complex de acțiuni și procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Cu referire la alegația apărării precum că nu pot fi plasate la baza probatoriului, pe motiv că examinarea medicală a lui Istrati Stanislav a fost efectuată contrar prevederilor pct. 6 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009 (în vigoare din 24.04.2009), instanța de recurs a menționat că prevederile Regulamentului respectiv nu obligă agentul constator de a efectua testarea alcoolscoptică, cât și nu prevede consecutivitatea efectuării examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei (examinarea medicală) după efectuarea testării alcoolscopice, or, reieșind din prevederile pct. 6 lit. b) al Regulamentului dat, examenului medical pot fi supuse persoanele bănuite de comiterea infracțiunilor sub influența alcoolului, drogurilor și altor substanțe ce provoacă ebrietate, la decizia lucrătorului organului de drept, iar potrivit pct. 9 al prezentului Regulament, dreptul de a efectua testarea alcoolscoptică îl au și lucrătorii medicali.

În acest context, reieșind din faptul că examenul medical este un complex de acțiuni și procedee cu caracter medical, printre care și testarea alcoolscoptică, are drept

scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate, supunerea lui Istrati Stanislav examenului medical fără ca acesta să fie supus testării alcoolscopice de către angajatul poliției, nu constituie prin sine temei pentru declararea nulității, procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 608 din 22.12.2018, procesului-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 22.12.2018 și raportului de constatare nr. 201906P0018 din 17.01.2019.

De asemenea, instanța de fond just a reținut și faptul, că concluzia medicului și procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.608 din 22.12.2018 nu a fost contestată de inculpat în conformitate cu prevederile pct. 35 al Regulamentului menționat, adică în termen de 3 zile din data anunțării concluziei, prin solicitarea analizei de laborator repetate în cadrul altei instituții medicale abilitate, decât cea care a efectuat investigația inițială. Nu s-a exprimat dezacord cu actele nominalizate nici la terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei spre cunoștință, acțiune petrecută cu participarea învinuitului Istrati Stanislav și apărătorul acestuia, invocându-se acest fapt doar în cadrul examinării cauzei în fond.

A fost considerată nefondată și invocarea apărării precum că, acțiunea de prelevare a mostrelor ar constitui o acțiune de urmărire penală și ținând cont de faptul, că prelevarea mostrelor de sânge au avut loc anterior pornirii urmăririi penale, or, acțiunea de prelevare a mostrelor nu cade sub incidența acțiunilor de urmărire penală, constituind în sine un procedeu cu caracter medical și poate preceda începerea urmăririi penale, fiind evident faptul pornirii urmăririi penale în urma constatării stării de ebrietate cu grad avansat.

Instanța de recurs a considerat neîntemeiat și dezacordul apărării cu faptul anunțării în căutare a inculpatului, menționând că inculpatul a fost prezent la primele ședințe, după care la ședințele de judecată din 05.08.2019, 26.11.2019, 11.02.2020, inculpatul nu s-a prezentat și nu a anunțat instanța despre imposibilitatea sa de a se prezenta și nici nu a depus cerere de amânare a ședinței sau de examinare în lipsa sa. Din considerentele expuse, instanța de fond prin încheierea din 11.02.2020, a dispus aducerea silită a inculpatului pentru ședința din 30.03.2020, însă fără rezultat. La ședința de judecată din 02.06.2020 inculpatul de asemenea nu s-a prezentat și prin încheierea instanței din 02.06.2020 a fost admis demersul procurorului și dispusă anunțarea în căutare a inculpatului cu aducerea silită în fața instanței la stabilirea locului aflării acestuia.

Ulterior, deja la ședința datată cu 26.10.2020, apărătorul inculpatului Stroncea Nicolae, a prezentat instanței de judecată cererea întocmită din numele lui Istrati Stanislav, pledând pentru examinarea cauzei în procedura generală, în lipsa inculpatului.

Astfel, instanța de fond la anunțarea în căutare a inculpatului a respectat întocmai prevederile art. 321 Cod de procedură penală, or, inculpatul la cinci ședințe de

judecată consecutive, nu s-a prezentat, nu a anunțat instanța despre imposibilitatea de a se prezenta și nici nu a depus cereri de amânare a ședinței sau de examinare în lipsa sa.

Privitor la alegația avocatului Stroncea Nicolae precum că, prin înlocuirea sa cu avocata Nogai Angela care a reprezentat interesele lui Istrati Stanislav la ședința datată cu 02.06.2020, iar fi fost încălcat acestuia dreptul la apărare și la un proces echitabil, instanța de recurs de asemenea a considerat-o nefondată.

În susținerea poziției, instanța de recurs a notat că avocatul Nicolae Stroncea a fost desemnat să asigure asistență juridică garantată de stat lui Istrati Stanislav prin decizia coordonatorului Oficiului teritorial la solicitarea organului de urmărire penală (f.d.36-37). Deoarece prin Hotărârea Parlamentului nr.55 din 17.03.2020 s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17.03.2020 – 15.05.2020, la 18.03.2020 examinarea cauzei a fost suspendată de drept și ulterior reluată la 18.05.2020 (f.d.99) cu citarea părților. Din considerentul, că avocatul anterior desemnat, nu avea posibilitate de a participa la ședința de judecată preconizată pentru data de 02.06.2020, fiind în concediu medical (f.d.136), instanța a solicitat înlocuirea apărătorului Stroncea Nicolae pe motiv, că ultimul este în concediu medical, fiind desemnat avocata Angela Nogai, care a asigurat asistență juridică garantată de stat lui Istrati Stanislav la ședința de judecată datată cu 02.06.2020.

Este notat și faptul că la ședința de judecată din 02.06.2020 s-a examinat doar demersul acuzării cu privire la anunțarea în căutare a inculpatului, nefiind examinat fondul cauzei. A fost începută examinarea fondului cauzei abia în ședința din 26.10.2020, ședință la care inculpatul a fost reprezentat deja de avocatul Stroncea Nicolae, care în continuare a asigurat asistență juridică garantată de stat a acestuia, încheind contract de asistență juridică cu inculpatul și devenind avocat ales, începând cu data de 05.05.2021.

Cu toate, că apărarea în cererea de recurs n-a invocat intervenirea prescripției răspunderii penale, ci doar în cadrul examinării cauzei pe fond, instanța de recurs s-a expus în acest sens, constatând că instanța de fond eronat a statuat, că prescripția răspunderii penale ar interveni la caz la data de 26.08.2021, fapt ce însă nu implica desființarea sentinței în cauză.

La caz, inculpatul a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal la data de 22.12.2018, pentru care legea în vigoare la data comiterii faptei nu prevedea pedeapsă cu închisoare, calificându-se ca o infracțiune ușoară, termenul de prescripție pentru infracțiunea comisă de către Istrati Stanislav, începând să curgă din data săvârșirii ultimei acțiuni – 22.12.2018, ora 21:45.

Instanța de fond, la calcularea termenului de prescripție, corect s-a axat, pe prevederile Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17.03.2020, prin care s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie 2020 – 15 mai 2020, iar potrivit Dispoziției nr. 1 din 18.03.2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pct.1 și pct.10 alin.(2) al anexei la Dispoziție, *pe*

durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr.55 din 17.03.2020, procesul penal fiind suspendat de drept pe toata durata stării de urgență.

Astfel, instanța just a exclus din termenul de prescripție și perioada de timp în care inculpatul s-a aflat în căutare, însă a omis faptul, că potrivit Hotărârii Parlamentului nr.49 din 31.03.2021, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 01.04.2021– 30.05.2021, iar potrivit pct.1 a Dispoziției nr.3 din 15.04.2021 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, *pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr.49 din 31.03.2021.*

Deci, că Hotărârea Parlamentului privind declararea stării de urgență nr. 49 din 31.03.2021 a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale nr.15 din 28.04.2021, în vigoare la aceeași dată, instanța de recurs a menționat că la termenul de 247 zile stabilit de instanță, ca perioadă de suspendare a curgerii prescripției urmează a fi plusate încă 27 zile, perioadă de timp scursă până la declararea normei vizate neconstituționale, constatându-se că la moment răspunderea penală pentru fapta comisă de Istrati Stanislav nu era prescrisă.

Instanța de recurs a considerat dovedită fapta comisă de către Istrati Stanislav, prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și justificat s-a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, respectiva pedeapsă fiind proporțională faptei comise, este una echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială, capabilă de a-l corecta și reeduca pe inculpat.

5.2 Hotărârea menționată, în temeiul art. 466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

6. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs în anulare avocatul Stroncea Nicolae în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de recurs ordinar.

În motivare s-a indicat că, instanța de recurs în mod ilegal și eronat a menționat în decizie, că Istrati Stanislav nu s-a prezentat în ședința din 30.03.2020, data când ședința nu a avut loc datorită situației excepționale și nu s-a prezentat la ședința din 02.06.2020 fără ca să constate că Istrati Stanislav nu a fost citat pentru ședința din 02.06.2020 și ultimul nu putea să cunoască de la instanță despre ședința dată, deoarece ședința din 30.03.2020 nu a avut loc și procesul penal a fost suspendat pe perioada stării de urgență, de asemenea, instanța de recurs nu a studiat materialele cauzei și nu a văzut că Istrati Stanislav nu a fost citat nici pentru data de 30.03.2020.

De asemenea, instanța de recurs în mod eronat și ilegal a statuat că instanța de fond legal a înlocuit avocatul Stroncea Nicolae, indicând că sunt temeiurile prevăzute

de art. 27 alin. (4) lit. c) al Legii cu privire la asistența juridică garantată de stat nr. 198-XVI din 26.07.2007, iar de drept faptul îmbolnăvirii avocatului și neînștiințarea ultimului de către instanță nu se încadrează în prevederile legale supra.

Un alt viciu fundamental care a fost încălcat de către Curtea de Apel la emiterea deciziei este aplicarea prevederilor Hotărârii Parlamentului privind declararea stării de urgență nr, 49 din 31.03.2021, care a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale nr.15 din 28.04.2021, în vigoare la aceeași dată. Respectiv, în mod ilegal a mai plusat încă 27 zile la termenul de prescripție scurs în baza un act declarat neconstituțional și în mod ilegal nu a aplicat prevederile art. 60 Cod penal și nu a dispus încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție și eliberarea de răspundere penală a lui Istrati Stanislav.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului în anulare a avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.*

Conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul reiterează că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

La caz, Colegiul penal atestă din textul recursului în anulare declarat, că autorul invocă afectarea deciziei instanței de recurs adoptate în prezenta cauză, de un viciu fundamental, în opinia recurentului, exprimat prin încălcarea art. 6§3 al Convenției – dreptul la un proces echitabil, susținând în acest sens că instanța de recurs a examinat în lipsa inculpatului fără citarea legală a ultimului.

Analizând materialele cauzei prin prisma acestor aspecte, Colegiul penal atestă că alegațiile recurentului nu pot fi acceptate, or acestea se întemeiază doar pe o apreciere subiectivă a circumstanțelor cauzei de către recurent, în condițiile în care, instanța de recurs ordinar s-a expus argumentat asupra chestiunilor ce țin de încălcările procesuale privind înlocuirea avocatului inculpatului și neprezentarea inculpatului în cadrul examinării cauzei penale, iar careva motive întemeiate ce ar combate poziția instanței ierarhic inferioare în acest aspect nu se rețin din textul

recursului în anulare.

Mai mult, criticile formulate de recurent în recursul în anulare au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de recurs ordinar, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care Colegiul penal și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Reieșind din prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond și cea de recurs ordinar, în raport cu motivele invocate de recurent, nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental capabil să afecteze hotărârile contestate, că aceste hotărâri conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția pe cauză, fiindu-i respectat dreptul inculpatului la un proces echitabil în sensul vizat, și că recursul de pe rol este unul vădit neîntemeiat.

În concluzie Colegiul penal statuează că în cauza deferită judecării, instanța de recurs ordinar nu a admis careva erori sau vicii de procedură pentru a fi necesară intervenția instanței de recurs în anulare în vederea remedierii acestora.

Totodată, Colegiul penal evidențiază că dreptul la un proces echitabil, consfințit în art. 6 din Convenție, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției-drepturi fundamentale prevăzute în art. 20, 21 din Constituție, enunță și preeminența principiului supremației dreptului. Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă, excepție făcând doar temeiurile strict prevăzute de lege.

În speță, hotărârea atacată nu este afectată de viciu fundamental și a căpătat putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Colegiul penal constată că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, care ar indica la existența unui viciu fundamental în cauză și ar afecta hotărârea irevocabilă, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 432 alin. (2) pct. 4), art. 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Stroncea Nicolae în numele inculpatului Istrati Stanislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 04 martie 2022.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun